ΠΛΗΡΩΜΕΝΟ ΤΕΛΟΣ
Ταχ. Γραφείο ΚΕΜΠΑ
Αριθμός Άδειας 4199
PRESS POST X+5
ΕΛΤΑ Hellenic Post
Κωδ. εντύπου: 214117

ΤΟ ΚΑΚΟΥΡΙ

Τρίμηνη Πολιτιστική έκδοση του Εξωραϊστικού και Επιμορφωτικού Συλλόγου Αρτεμισιωτών Αττικής
Γραφεία: Γλάδστωνος 10 Αθήνα Τ.Κ. 10677 • Τηλ: 210-8082042 • site:www.kakouri.gr • email: efimeridakakouri@gmail.com

Χρόνος 25ος • Αριθμός φύλλου 97 • Δεκέμβριος 2020 - Ιανουάριος - Φεβρουάριος 2021

«Η φτώχεια είναι η χειρότερη μορφή βίας» Μαχάτμα Γκάντι

Ο ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

«Χαίρε Κεχαριτωμένη Μαρία ο Κύριος μετά Σου ευλογημένη Συ εν γυναιξί και Ευλογημένος ο καρπός της Κοιλίας Σου».

Με αυτά τα λόγια ο Αρχάγγελος Γαβριήλ απευθύνεται στην αγνή, ταπεινή, ενάρετη και προικισμένη με πολλά χαρίσματα, κόρη του Ιωακείμ και της Άννας, Μαριάμ, που κατοικεί στη μικρή πόλη Ναζαρέτ. Ο σκοπός της επίσκεψής του είναι η μεταφορά της χαρμόσυνης είδησης, αλλά και η προαιώνια απόφαση του Θεού Πατέρα, ότι απ' αυτή θα γεννηθεί ο Μεσσίας Χριστός, την γέννηση του οποίου είχαν προείπει προ εκατοντάδων χρόνων οι απεσταλμένοι από το Θεό, προφήτες των Εβραίων.

Στα λόγια αυτά του Αρχάγγελου η Μαριάμ ρωτάει με την ανθρώπινη απορία, πως θα γίνει αυτό αφού δεν έχει πείρα ανδρός. *«Πνεύμα Άγιον επιλεύσεται επί Σε και δύναμις Υψίστου Επισκιάσει Σοι»* της απαντά ο Αρχάγγελος. Και η Παναγία μας κάνει υπακοή και υποτάσσεται στο θέλημα του Θεού απαντώντας, *«Ιδού η δούλη Κυρίου γένοιτό μοι κατά το ρήμα Σου».*

Αυτή η χαρμόσυνη αγγελία της ενανθρώπισης του Υιού και Λόγου του Θεού που δέχεται η Θεοτόκος, έχει μεγάλη σημασία για την ανθρωπότητα. Το δεύτερο πρόσωπο της Αγίας Τριάδος, ο Ιησούς Χριστός, λαμβάνει σάρκα στα σπλάχνα της Παναγίας μας και γίνεται όμοιος

με μας, χωρίς όμως αμαρτία. Αυτή θα γίνει η δεύτερη Εύα που θα γεννήσει τον Θεάνθρωπο Ιησού για να σώσει το ανθρώπινο γένος από το βάρος του προπατορικού αμαρτήματος, της ανυπακοής δηλαδή του Αδάμ στην εντολή του Θεού και θα μας ανοίξει και πάλι τις πύλες του Παραδείσου.

Αυτή την ιδιαίτερη και Ύψιστη τιμή που κάνει ο Θεός στην Παναγία μας να γεννήσει τον Υιό Του,

Συνέχεια στην 2η σελ.

ΔΙΑΚΟΣΙΑ ΧΡΟΝΙΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΘΝΙΚΗ ΠΑΛΙΓΓΕΝΕΣΙΑ (ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗΣ)

Είναι γνωστό σ' όλους, ότι φέτος συμπληρώνονται 200 χρόνια από την έναρξη της Ελληνικής Επανάστασης, που είχε σαν αποτέλεσμα την απελευθέρωση των ραγιάδων και την δημιουργία του ελεύθερου Ελληνικού κράτους.

Ο υποφαινόμενος θεώρησε καθήκον και χρέος ιερό, να τιμηθούν, στο πρόσωπο του ηρωϊκού και θρυλικού Αρκάδα, Αρχιστρατήγου των Πελοποννησιακών δυνάμεων, **Θεόδωρου Κολοκοτρώνη**, όλοι οι επώνυμοι και ανώνυμοι οπλαρχηγοί και καπεταναίοι, άνδρες και γυναίκες, της περιόδου εκείνης, που έδωσαν την ζωή τους για να είμαστε εμείς σήμερα ελεύθεροι.

Πρωτίστως πρέπει να ενημερώσουμε τους αναγνώστες της εφημερίδας μας και κυρίως τους Κακουραίους, ότι σχετική ομιλία λίαν κατατοπιστική, αλλά και άγνωστη στους περισσοτέρους, έχει πραγματοποιήσει, ο εκλεκτός φίλος και πατριώτης Γιάννης Δ. Σταματόπουλος στις 25 Μαρτίου 2016 στην Εκκλησία του χωριού μας, που αφορούσε τα γεγονότα που διαδραματίστηκαν στην περιοχή μας την εποχή εκείνη.

Κρίθηκε σκόπιμο να επιχειρήσουμε μία ιστορική αναδρομή, να σκιαγραφήσουμε και ν' αναφερθούμε διεξοδικά με την κορυφαία φυσιογνωμία και την δεσπόζουσα μορφή της παλιγγενεσίας, αυτή του **Γέρου του Μωριά**, δεδομένου ότι στις 4-2-2021 συμπληρώθηκαν 178 χρόνια από το θάνατό του.

Γεννήθηκα, γράφει ο ίδιος στ' απομνημονεύματά του, σ' ένα βουνό, κάτω από ένα δένδρο, στο **Ραμοβούνι Μεσσηνίας τη Δευτέρα της Λαμπρής, 3 Απριλίου 1770.** Τον βάπτισε ο Γιάννης Παλαμήδης από την Στεμνίτσα και του έδωσε τ' όνομα Θεόδωρος, προς τιμή του Ρώσου Αξιωματικού Θεόδωρου Ορλώφ ενός εκ των τριών αδελφών Ορλώφ που είναι γνωστοί από τα Ορλωφικά. Οι άλλοι δύο αδελφοί είναι ο Γρηγόρης και ο Αλέξιος Ορλώφ. Στα Ορλωφικά έλαβε μέρος ο πατέρας του Κολοκοτρώνη, **Κωνσταντής**, και σκοτώθηκε από τους Τούρκους μαζί με τους δύο αδελφούς του και τον **Παναγιώταρο** στον Πύργο της Καστάνιτσας.

Τα πρώτα γράμματα διδάχτηκε στο «ΚΡΥΦΟ ΣΧΟΛΕΙΟ» από καλόγερο που τον είχε μάθει να διαβάζει και να γράφει, χρησιμοποιώντας τα Εκκλησιαστικά βιβλία Ψαλτήρι, Οκτώηχο, Μηναία και Προφητείες. Όταν κατέφυγε στα Επτάνησα κυνηγημένος από αλλοεθνείς και ομοεθνείς, του δόθηκε η ευκαιρία να καλλιεργηθεί πνευματικά. Σύχναζε σε συγκεντρώσεις διανοουμένων που γοητευμένος από τις γνώσεις τους προσπαθούσε να τους φθάσει. Εκεί γνώρισε και τον δάσκαλο του **Διονύσιου Σολωμού**, τον φημισμένο λόγιο και ποιητή **Αντώνη Μαρτελάο**.

Διάβαζε για τον **Λεωνίδα**, το **Μιλτιάδη**, τον **Θεμιστοκλή** και θαύμαζε τα κατορθώματά τους. Διάβαζε τον **Ηρόδοτο**, τον **Πλάτωνα**, τον **Θουκυδίδη** και τον **Αριστοτέλη** που είχαν μεταφραστεί στην απλή Ελληνική γλώσσα. Έτσι ο **Κολοκοτρώνης** δεν έμεινε ολιγογράμματος, αλλά είχε γνήσιο ενδιαφέρον για την ανάπτυξη της παιδείας, όπως αυτό φαίνεται στη χαρακτηριστική του

Συνέχεια στην 3η σελ.

ΑΝΑΒΟΛΗ 3ου ΑΝΤΑΜΩΜΑΤΟΣ ΚΑΚΟΥΡΑΙΩΝ

Το 2021 είναι μια χρονιά σταθμός για όλους τους Έλληνες, λόγω του ότι είναι η χρονιά που ορίζει μια πορεία 200 χρόνων από την έναρξη της Ελληνικής Επανάστασης του 1821, όπου τέθηκε με πολύ επιτακτικό τρόπο και οδηγήθηκε μέσα από πολλούς αγώνες η δημιουργία ανεξάρτητου Ελληνικού κράτους.

Πολλές σημαντικές εκδηλώσεις σε όλη την Ελλάδα, αλλά και στην Αρκαδία θα πραγματοποιούνταν τιμώντας αυτή την επέτειο.

Γι΄ αυτό το λόγο οι Πολιτιστικοί Σύλλογοι του χωριού θέλησαν να συνεισφέρουν σε αυτή την εθνική ανάταση όλων των συμπατριωτών μας, διοργανώνοντας το 3ο ΚΑΚΟΥΡΑΙΪΚΟ ΑΝΤΑΜΩΜΑ μια χρονιά νωρίτερα, τον ΑΥΓΟΥΣΤΟ του 2021 και όχι το 2022 που ήταν η κανονική χρονιά (ανά τετραετία).

Ελπίζαμε μέχρι την τελευταία στιγμή ότι οι συνθήκες θα ήταν ευνοϊκές για την διοργάνωση αυτή. Δυστυχώς η πανδημία λόγω του ιού COVID-19 που πλήττει τον πλανήτη και την Ελλάδα δεν υποχωρεί. Οι συνθήκες ακόμη είναι πολύ δύσκολες. **Η Ελλάδα ακόμη και αυτή τη στιγμή που γράφεται το κείμενο, μήνα Μάρτιο, παραμένει σε σκληρό Lockdown με απροσδιόριστη εξέλιξη τόσο ως προς τη διάρκεια, τα μέτρα του και τις επιπτώσεις. Ακόμη και αν κάποια στιγμή αρθεί το αυστηρό Lockdown, μέτρα θα συνεχίσουν να υπάρχουν, ο ιός θα συνεχίσει να υπάρχει και να είναι επικίνδυνος.**

Αυτή η επικινδυνότητα και η αβεβαιότητα μας αναγκάζει να προχωρήσουμε στην **ΑΝΑΒΟΛΗ του 3ου Ανταμώματος** και τη μεταφορά του στην κανονική του ημερομηνία, το καλοκαίρι του 2022. Με την ελπίδα βεβαίως ότι θα έχουμε επιστρέψει σε κανονικές και ασφαλείς συνθήκες διαβίωσης.

Οι Πολιτιστικοί Σύλλογοι Αρτεμισίου

Ο Ξενώνας του χωριού μας

Ο Ξενώνας λειτουργεί και περιμένει να φιλοξενήσει τους Κακουραίους και τους φίλους τους
Υπεύθυνη η κ. Δήμητρα Ρόκκα τηλ.: 27960-61145

Η συνδρομή της εφημερίδας

α. Στο χωριό στην κ. Δήμητρα Ρόκκα.
β. Στην Τρίπολη στο κατάστημα των Α/φών Χρόνη, 28ης Οκτωβρίου 50.
γ. Μπορείτε να καταθέσετε στην Εθνική Τράπεζα: Σύλλογος Αρτεμισιωτών Αττικής Αρ. Λογ/μού 65648001090
δ. ΠΡΟΣΟΧΗ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΞΕΝΙΤΕΜΕΝΟΥΣ ΜΑΣ

Παρακαλούμε τους ξενιτεμένους Κακουραίους να μην στέλνουν τσεκ στο Σύλλογο γιατί οι τράπεζες δεν τα δέχονται.

Μπορείτε όμως να καταθέσετε τη συνδρομή σας στο λογαριασμό του Συλλόγου. Το όνομα του Συλλόγου είναι: **Σύλλογος Αρτεμισιωτών Αττικής** με **IBAN:**

GR 510110 6560 0000 6564 8001090 ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ
SWIFT / BIC: ETHNGRAA
NATIONAL BANK (Εθνική Τράπεζα)
ΔΙΚΑΙΟΥΧΟΣ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΥ: ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΑΡΤΕΜΙΣΙΩΤΩΝ ΑΤΤΙΚΗΣ

Μην στέλνετε επιταγές ή επιστολές στο όνομα της εφημερίδας «ΤΟ ΚΑΚΟΥΡΙ».

Τα βιβλία των Συλλόγων

Αυτά τα δύο βιβλία, που το ένα συμπληρώνει το άλλο, δεν πρέπει να λείπουν από κανένα Κακουραίικο σπίτι.
Τα βιβλία διατίθενται στο χωριό μας από την **κ. Δήμητρα Ρόκκα**, στην **Τρίπολη από το κατάστημα των αδελφών Χρόνη (28ης Οκτωβρίου 50)** και στην **Αθήνα από όλα τα μέλη του Δ.Σ.** ***Η τιμή τους είναι 30€ και 20€ αντίστοιχα***

Κακουραίοι, Αγκαλιάστε στοργικά την εφημερίδα των Αρτεμισιωτών, **«ΤΟ ΚΑΚΟΥΡΙ»**.
Αυτή μας αδελφώνει, μας ταξιδεύει στ' όμορφο χωριό μας και κάνει τη φωνή μας ν' ακούγεται μακρύτερα και περισσότερο.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

Γεννήσεις

➤ Ο **Δημήτρης Λυμπερόπουλος, το γένος Λυδίας Μπρότση** και η **Ελευθερία Μάνου** απέκτησαν το πρώτο τους παιδί, **κοριτσάκι**, στις 15 Ιουνίου 2020.

➤ Ο **Χρήστος Αντωνίου** και η **Παναγιώτα Μανωλάκου, το γένος Θεοδώρας Μπρότση,** απέκτησαν στις 4-2-2021 το δεύτερο **γιο** τους.

➤ Ο **Δήμος Ι. Βλάχος** και η γυναίκα του **Γιώτα,** μετά την κόρη Ειρήνη, απέκτησαν και ένα **αγόρι**, στις 29-9-2020 στο Λονδίνο, όπου ζουν. Να τους ζήσει.

Στους ευτυχείς γονείς, παππούδες, γιαγιάδες, ευχόμαστε να τους ζήσουν τα νεογέννητα.

Γάμοι

➤ Ο **Νίκος Γ. Σπυρόπουλος** και η **Ελένη-Βιολέτα Τσατσάρη** τέλεσαν τον πολιτικό γάμο τους στις 14-2-2021.

Στους νεόνυμφους ευχόμαστε βίο ανθόσπαρτο και με απογόνους.

Συγχαρητήρια

Συγχαρητήρια στα εγγόνια του αδελφού μου Πέτρου, στον Κωνσταντίνο Σουρδή, που ολοκληρώνει την ειδικότητά του στην Ψυχιατρική μαζί με την σύζυγό του, Τζούλια, που επίσης ολοκληρώνει την ειδικότητά της στη Νευρολογία στη Νέα Ορλεάνη ΗΠΑ και στην Ζωή Σουρδή, που πέτυχε στις εξετάσεις του Δικηγορικού Συλλόγου της Καλιφόρνια και εργάζεται ως Δικηγόρος στο Σαν Φρανσίσκο. Εύχομαι καλή σταδιοδρομία.

Η θεία
Ελένη Βασιλείου Δάμη-Ζαρόκωστα

ΝΕΟΙ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΕΣ

➤ Ο **Δημήτρης Λυμπερόπουλος, το γένος Λυδίας Μπρότση**, έλαβε στις εξετάσεις Νοεμβρίου 2020 για την απόκτηση τίτλου ειδικότητας, τον τίτλο του ΕΙΔΙΚΟΥ ΠΑΘΟΛΟΓΟΥ.

Ο **Δημήτρης** συνεχίζει την εξειδίκευσή του στην ΗΠΑΤΟΛΟΓΙΑ στην 3η ΠΑΘΟΛΟΓΙΚΗ ΚΛΙΝΙΚΗ του Νοσοκομείου «ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΜΟΣ».

➤ Η **Αγγελική Λυμπεροπούλου, το γένος Λυδίας Μπρότση,** έλαβε το πτυχίο της ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΙΚΗΣ ΣΧΟΛΗΣ του ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΕΙΟΥ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ και την άσκηση επαγγέλματος ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΟΣ ΜΗΧΑΝΙΚΟΥ.

➤ Η **Παναγιώτα Μανωλάκου, το γένος Θεοδώρας Μπρότση και ο σύζυγός της Χρήστος Αντωνίου** έλαβαν στις εξετάσεις του Νοεμβρίου 2020 για την απόκτηση τίτλου ιατρικής ειδικότητας, τον τίτλο της ειδικότητας ΚΑΡΔΙΟΛΟΓΟΥ.

Ο **Χρήστος Αντωνίου** ασκεί πλέον τα καθήκοντά του στο Τμήμα ΕΠΕΜΒΑΤΙΚΗΣ ΚΑΡΔΙΟΛΟΓΙΑΣ & ΗΛΕΚΤΡΟΦΥΣΙΟΛΟΓΙΑΣ του ΙΑΤΡΙΚΟΥ ΚΕΝΤΡΟΥ ΑΘΗΝΩΝ και η **Παναγιώτα Μανωλάκου** συνεχίζει τη σταδιοδρομία της στην Α΄ ΚΑΡΔΙΟΛΟΓΙΚΗ ΚΛΙΝΙΚΗ ΤΟΥ ΕΡΥΘΡΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ (ΚΟΡΓΙΑΛΕΝΕΙΟ ΜΠΕΝΑΚΕΙΟ).

Οι ευχές μας πρωτίστως για υγεία, λαμπρή σταδιοδρομία, συνεχή ανέλιξη και επιτυχίες να σας συνοδεύουν πάντα!

Οι οικογένειές σας

ΤΟ ΚΑΚΟΥΡΙ
Τριμηνιαίο δελτίο
Ιδιοκτησία: Σύλλογος Αρτεμισιωτών Αττικής
Γλάδστωνος 10 Αθήνα Τ.Κ. 10677
Τηλ.: 210 8082042
*
Εκδότης - Δ/ντής:
Κακαρίκου Γωγώ Τηλ.: 210 5747298
Ετήσιες Συνδρομές: 20€
Εξωτερικού: 40€
*
Συντακτική Επιτροπή:
Παπαθεοδώρου - Καραγιάννη Γωγώ
Ελένη Δάμη - Ζαρόκωστα
Σταματόπουλος Γιάννης Δημ.
Ρόκκας Γιώργος Ηλ.
Μπρότση - Αλωνιστιώτη Ειρήνη
Κακαρίκου Γωγώ
••••
Ηλεκτρονική Σελιδοποίηση - Εκτύπωση:
Εκδόσεις-Γραφικές Τέχνες
Καρπούζη Αριστέα & Υιοί Ο.Ε.
Θεοδοσίου 23 Ίλιον • Τ.Κ.: 13121
Τηλ.: 210 2619003 - 210 2619696
e-mail: karpouzi@otenet.gr

Ο ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

Συνέχεια από την 1η σελ.

πανηγυρίζει σήμερα η Εκκλησία μας. Την ημέρα αυτή οι πιστοί χριστιανοί μαζεύονται στις εκκλησιές για να γιορτάσουν την αποκαλυπτόμενη προαιώνια βουλή του Θεού, είναι η ημέρα που η κόρη της Ναζαρέτ μαθαίνει από τον Αρχάγγελο Γαβριήλ το καλό νέο που πρόκειται να συντελεστεί με τη σύλληψη του Υιού Της. Είναι η μέρα που το προαιώνιο μυστήριο αποκαλύπτεται και ο Υιός του Θεού γίνεται Υιός της Παρθένου. Είναι η ημέρα που ανοίγει το μεγάλο κεφάλαιο της σωτηρίας μας και η άφλεκτος βάτος, η άσπορη γη, η Παναγία μας, θα γίνει η γέφυρα που θα ενώσει τη γη με τον ουρανό, αφού με το μυστηριακό τρόπο της συλλήψεως θα έρθει σε λίγους μήνες, ο λυτρωτής του κόσμου.

Η Παναγία υπήρξε η Αγιωτέρα ύπαρξη που πέρασε ποτέ από τον πλανήτη μας. Είναι ο *«Καθαρώτατος Ναός του Σωτήρος..., το ιερόν θησαύρισμα της δόξης του Θεού»*. Έπαιξε μοναδικό και αποφασιστικό ρόλο στην πραγματοποίηση του προαιώνιου σχεδίου του Θεού για την σωτηρία των ανθρώπων. Γύρω από δύο γυναίκες περιστρέφεται η ιστορία της ανθρωπότητας. Την Εύα από την οποία προήλθε ο θάνατος στον κόσμο και την Θεοτόκον από την οποία εγεννήθη η ζωή. Το μεγαλείο της Παναγίας εντοπίζεται αναμφίβολα στο πλήθος των αρετών της. Εντυπωσιακή υπήρξε η πίστη της, αξιοσημείωτη η ταπεινοφροσύνη της, φωτεινό στοιχείο της ζωής της η αγνότητα, έξοχο κόσμημα η υπομονή της που έλαμψε στις ώρες του μεγάλου της πόνου, όταν είδε το παιδί της επάνω στο σταυρό και στο περιδέραιο των αρετών της δεσπόζει η αγάπη της για τον άνθρωπο. Γίνεται «το πυρίμορφον όχημα», ώστε οι προσευχές και παρακλήσεις των πιστών να φθάνουν στο θρόνο του Θεού. Αν και έγινε «Βασίλισσα των ουρανών» δεν έγινε απρόσιτη στον άνθρωπο, αλλά γίνεται μεσίτρια και βοηθός στα αιτήματά μας. Είναι των χριστιανών το καταφύγιο, η ελπίδα των απελπισμένων, η βοήθεια των πολεμουμένων, η ιατρός των νοσούντων η προς Θεόν παρρησία, όσων επικαλούνται το Άγιο όνομά Της.

Η Ορθόδοξη Εκκλησία τιμάει εξαιρετικά την Υπεραγία Θεοτόκο *«ως η τεκούσα των πάντων Αγίων Αγιώτατον λόγον».* Γι' αυτό καθιέρωσε προς τιμή της τις Θεομητορικές εορτές με μοναδικής ωραιότητας παρακλητικούς κανόνες, Θεοτοκία, τροπάρια και ύμνους, όπου οι ευσεβείς υμνογράφοι και οι πατέρες της Εκκλησίας επιστρατεύτηκαν για να υμνηθεί και εγκωμιαστεί *«η Τιμιωτέρα των Χερουβείμ και ενδοξοτέρα των Σεραφείμ».*

Πολλοί είναι οι Ναοί σε πόλεις και χωριά που η ευσέβεια και η ευλάβεια των ανθρώπων έχει κτίσει στ' όνομά της και αμέτρητα είναι τα Θεοτοκωνύμια που έχει δώσει ο λαός στην Παναγία. Άλλα βγαλμένα από ύμνους, άλλα από τον τόπο που βρίσκεται ο Ναός ή το μοναστήρι και άλλα από την ομορφιά, το κάλλος και το χρόνο που γιορτάζει.

Ο λαός μας περισσότερο από κάθε άλλο ιερό πρόσωπο σέβεται και τιμάει την Παναγία. Το φαινόμενο της κοσμοσυρροής χιλιάδων και εκατομμυρίων ανθρώπων στα μοναστήρια, τα ιερά προσκυνήματα, τους Ιερούς Ναούς και τα εξωκκλήσια που είναι αφιερωμένα προς τιμή της, επιβεβαιώνει το *«Από του νύν μακαριούσί με πάσαι αι γενεαί».*

Το γένος των Ελλήνων και πάλιν και πολλάκις έτυχε των δωρεών, των ευεργεσιών, της σκέπης και προστασίας της Υπεραγίας Θεοτόκου. Αυτή ενίσχυσε και εμψύχωσε τους υπερασπιστές, όταν οι Άβαροι πολιορκούσαν την Βασιλεύουσα Κωνσταντινούπολη. Τότε γράφτηκε και ο Ακάθιστος Ύμνος σε ένδειξη ευχαριστιών και τιμής προς την Υπέρμαχο Στρατηγό. Ακόμη, αρκετές είναι οι μαρτυρίες των στρατιωτών μας, στον πόλεμο του 1940, καθώς στα Αλβανικά βουνά έβλεπαν μία γυναίκα μπροστά τους να τους καθοδηγεί. Αντί ευχαριστιών η Ιερά Σύνοδος της Εκκλησίας της Ελλάδος από το 1952 μετέφερε την εορτή της Αγίας Σκέπης που γιορταζότανε την 1η Οκτωβρίου, στις 28 Οκτωβρίου να εορτάζεται μαζί με την Εθνική Εορτή από ειδικό Εκκλησιαστικό βιβλίο.

Η μεγάλη αυτή Θεομητορική Εορτή του Ευαγγελισμού της Θεοτόκου συμπίπτει και με την Εθνική Εορτή της παλιγγενεσίας του 1821. Ο πρώτος επίσημος εορτασμός, ως Εθνικής μας Εορτής, έγινε το 1838 και ήταν ιδέα του Ιωάννη Κωλέττη που από το 1835 είχε συντάξει το σχέδιο νόμου, όπου όριζε την 25η Μαρτίου, εορτή του Ευαγγελισμού της Θεοτόκου, ως Εθνική Εορτή, συνδυάζοντας έτσι το χαρμόσυνο μήνυμα του Αρχαγγέλου προς την Μαριάμ, με τη χαρμόσυνη ημέρα της έναρξης του αγώνα των υπόδουλων Ελλήνων για ανεξαρτησία. *«Χαρά που το 'χουν τα βουνά κι οι κάμποι περηφάνια γιατί γιορτάζει η Παναγιά, γιορτάζει κι η Πατρίδα. Σαν βλέπουν διάκους με σπαθιά, παπάδες με τουφέκια, σαν βλέπουν και τον Γερμανό της Πάτρας το Δεσπότη για να βλογάει τ' άρματα να φχιέται τους λεβέντες».*

Αν έλειπε ο διπλός αυτός συμβολισμός, ίσως δεν γνωρίζουμε πώς θα εξελίσσονταν τα γεγονότα. Η αφοσίωση των Ελλήνων στην Ορθόδοξη Παράδοση και η πίστη στα ιδανικά της φυλής μας έδωσε το έναυσμα του αγώνα τη σημαδιακή ημέρα στις 25 Μαρτίου, ημέρα του Ευαγγελισμού της Θεοτόκου, ενάντια στον Τουρκικό ζυγό.

Ας παρακαλέσουμε, λοιπόν, τη Μεγάλη Μητέρα μας για μια ακόμη φορά και ας ζητήσουμε τις πρεσβείες και ικεσίες της προς τον Υιό Της και Θεό μας, ιδίως, την περίοδο αυτή που η πανδημία του ιού covid-19 ταλαιπωρεί την υφήλιο, για να απομακρυνθεί ο αόρατος αυτός εχθρός και να μας χαρίσει την πολυπόθητη ψυχοσωματική μας υγεία διότι «πολλά ισχύει δέησις Μητρός προς ευμένειαν Δεσπότου».

ΒΑΣΙΛΗΣ Γ. ΗΛΙΟΠΟΥΛΟΣ

Συγχαρητήρια

Η **Αγγελική Λυμπεροπούλου, κόρη της Λυδίας Μπρότση, κατέκτησε στο πανελλήνιο πρωτάθλημα κλειστού τη 2η θέση στο τριπλούν με ατομικό ρεκόρ 12,77μ.** Η Αγγελική μετά το χάλκινο στο πανελλήνιο πρωτάθλημα ανοιχτού στίβου, ανέβηκε μια θέση ψηλότερα στον κλειστό στίβο. Σε μια δύσκολη χρονιά λόγω της πανδημίας, η Αγγελική έδειξε πως είναι σε εξαιρετική κατάσταση και στους αγώνες του ανοιχτού στίβου θα επιδιώξει επιδόσεις πάνω από τα 13,00μ.

Συγχαρητήρια Αγγελική!!!

Συνδρομές

Σταματόπουλος Ανδρέας του Ιωάν.	50€
Σταματόπουλος Γιάννης του Δημ.	50€
Ψαρράς Θεόδωρος (Αυστραλία)	100€
Παναγιώταρου Γεωργία του Γεωργ. (Καναδάς)	50€
Κοτσιάνης Ηλίας του Σπύρου	50€
Κοτσιάνη-Μπαφούνη Ντίνα	50€
Παναγιώταρος Θανάσης του Γεωργ.	20€
Αντωνοπούλου Αγλαΐα	20€
Νάτσης Θανάσης του Νικ.	50€
Μπακογιαννάκη-Πυρπαρά Γεωργία	40€
Σιολές Κώστας	20€
Βλάχου Ηλέκτρα	20€
Μάγκλαρης Γιώργος	20€
Κολιοπούλου-Κωνσταντίνου Αλεξάνδρα	30€
Παναγοπούλου Πελαγία	20€
Κωνσταντόπουλος Χαράλαμπος του Παύλου	50€
Καπελώνη-Ζιωτοπούλου Ευγενία	20€
Κακαρίκος Αθανάσιος	20€
Ηλιόπουλος Γεώργιος του Βασ.	50€
Ηλιόπουλος Ευάγγελος του Βασ.	60€
Κοτσιάνη Δέσποινα του Κων/νου	50€
Σπυροπούλου-Δουρουντάκη Χρυσολένη	50€
Παυλοπούλου Ελένη	50€

Ενώ είμαστε επί του πιεστηρίου πληροφορηθήκαμε το θάνατο ενός ξεχωριστού χωριανού μας, του γιατρού Κώστα Ανδρέα Κοτσιάνη. Εκτενέστατα θα αναφερθούμε στο επόμενο φύλλο.

ΝΕΑ ΒΙΒΛΙΑ ΣΥΓΧΩΡΙΑΝΩΝ ΜΑΣ

Γράφει ο Γιάννης Δ. Σταματόπουλος

Ο συγχωριανός μας και φίλος **Γιώργος Παν. Μάγκλαρης με τη σύζυγό του Ρίτα,** κυκλοφόρησαν πρόσφατα από ένα βιβλίο ο καθένας. **Μια ποιητική συλλογή ο Γιώργος και ένα πεζό η Ρίτα.** Είχαν την καλοσύνη να μου τα στείλουν με σχετικές αφιερώσεις, που με συγκίνησαν πολύ.

Η ποιητική συλλογή του φίλου Γιώργου έχει τον τίτλο «**Ίρις**» ενώ το πεζό της Ρίτας «**Ένα ταξίδι είναι η ζωή μας».**

Διαβάζοντας τα ποιήματα του φίλου Γιώργου διαπιστώνει κανείς το πιο διεισδυτικό βλέμμα του στα προβλήματα της ζωής και της εποχής μας.

Η ποίησή του έχει μια διαφάνεια και μια λαμπρή καθαρότητα που μαρτυρεί την καθάρια πηγή της.

Το πεζό της Ρίτας είναι ένα βιωματικό βιβλίο, που περιγράφει με γλαφυρό τρόπο, χρησιμοποιώντας μια ρέουσα γλώσσα, τους ανθρώπους του χωριού της (Αμυγδαλιά Γορτυνίας) και τα γεγονότα που έζησε στην μικρή κοινωνία του χωριού της. Είναι ένα μικρό διαμάντι πεζογραφίας, που αξίζει να διαβαστεί.

Από τα ποιήματα του φίλου Γιώργου διάλεξα ένα ποίημα, που με εντυπωσίασε η **σημειολογία** του. Απολαύστε το!

Ανοικτή επιστολή

Μας έταξες ρότα
αριστερά της Χάρυβδης και δεξιά της Σκύλλας
Αρμένισμα λεύτερο
Δουλειά χωρίς αφέντες κι εκμετάλλευση
Μας γέλασες
Μας έταξες δίκαιη τη μοιρασιά του ψωμιού
Χωρίς κυματοθραύστες γνώση
Μερίδιο ίσο
στη γαλήνη μα και στη φουρτούνα
Μας γέλασες
Το κέλευσμά σου πρόσω ολοταχώς
πράσινα έβαψε τα φυλλοκάρδια μας
Ποτάμι ο ιδρώτας μας
πότισε το όραμά μας να βλαστήσει
Μας γέλασες πέντε μίλια μετά
Κελεύοντας όλο δεξιά μάρανες τις ελπίδες μας
Έτσι ξαναγυρίσαμε στην αγκαλιά της Χάρυβδης
Μας γέλασες
Μα μεις θα ξανατολμήσουμε
Με άλλο σκάφος
Με άλλον καπετάνιο.

Υ.Γ.: Ο Γιώργος έστειλε και ένα δικό του βιβλίο για τον Σύλλογο. Γιώργο σ' ευχαριστούμε. **Το Δ.Σ. του Συλλόγου**

Επισκεφθείτε τον διαδικτυακό τόπο της εφημερίδας μας και στο facebook στη διεύθυνση: https://el-gr.facebook.com/tokakouri

ΝΟΥΘΕΣΙΕΣ ΤΩΝ ΤΡΙΩΝ ΙΕΡΑΡΧΩΝ

Σήμερα η εκκλησία μας τηρώντας παράδοση 9 αιώνων, τιμά τους τρεις μεγάλους ιεράρχες της και η ελληνική παιδεία τους τρεις αγίους προστάτες της τον **Μέγα Βασίλειο**, τον **Γρηγόριο τον Θεολόγο** και τον **Ιωάννη τον Χρυσόστομο**. Πρόκειται για μια γιορτή, που συνδέει την πνευματική πρόταση ζωής του Χριστιανισμού με τις αξίες του πολιτισμού των Ελλήνων. Ένα πανηγύρι που έχει άμεση σύνδεση με την ταυτότητα και την ιστορική συνείδησή μας ως Ελλήνων και χριστιανών.

Η φετινή γιορτή, για μια ακόμη χρονιά, βρίσκει ολόκληρη την κοινωνία σε κρίση, μια ατέλειωτη συζήτηση για χαμένα όνειρα, χαμένους στόχους, χαμένα χρόνια. Παντού φωνές απόγνωσης μιλάνε για ηθική κρίση, εκπαιδευτική κρίση... Άραγε υπήρξε ποτέ στην Ελλάδα χρόνος χωρίς να υπάρχει και κάποια κρίση; «Τη Ελλάδι πενίη μεν αείποτε σύντροφος εστί», δηλαδή σύντροφος της Ελλάδας από πάντοτε, ήταν η φτώχεια διακήρυξε ο **Ηρόδοτος**, όμως αυτό δεν απέτρεψε τους Έλληνες από το να γράφουν ποίηση στη γλώσσα τους και να δημιουργούν πολιτισμό για 25 ολόκληρους αιώνες συμπλήρωσε 2.500 χρόνια μετά ο **Οδυσσέας Ελύτης**. Και κάπου ανάμεσα στον πατέρα της Ιστορίας και τον ραψωδό του Αιγαίου περίπου στο μέσον της σκληρής πραγματικότητας του σήμερα και του ενδόξου παρελθόντος της Αρχαίας Ελλάδας, στέκονται οι τρεις Μεγάλοι ιεράρχες μας, οι οποίοι κατενόησαν ό,τι Παιδεία είναι αυτό που μένει στην ψυχή μας, όταν πια ξεχάσουμε όλες τις ξερές γνώσεις που αποκτήσαμε στο σχολείο.

Τότε λοιπόν τι απομένει; Ήθος και φρόνημα ψυχής!

Για έναν σύγχρονο, δυτικού τύπου πολίτη, οπαδό μιας εκπαίδευσης που υπηρετεί πιστά το σύστημα, οι τρεις ιεράρχες ανήκουν σε μια άλλη εποχή και ενδεχομένως δεν έχουν να προσφέρουν τίποτα στους ανθρώπους του σήμερα, αφού αυτού του τύπου η εκπαίδευση θα έπρεπε να προβάλει ως πρότυπό της όχι κάποιο Άγιο, αλλά τον λόγιο -μα και συνάμα- κερδώο Ερμή.

Αν όμως μπορούσαμε να κάνουμε έναν διάλογο με τα συγγράμματα των Αγίων μας και να εμβαθύνουμε στις πράξεις τους θα διαπιστώναμε ότι σήμερα είναι πιο επίκαιροι ακόμη και από την εποχή τους.

— Πες μας Άγιε Γρηγόριε, τι σκοπό πρέπει να έχει η εκπαίδευση των νέων μας;

«Η Εκπαίδευση είναι το πρώτο και μεγαλύτερο αγαθό» μας απαντά ο Άγιος, αλλά, πρέπει να είναι το όπλο της δικαιοσύνης και όχι ο δρόμος του πνευματικού θανάτου. Η αληθινή εκπαίδευση οδηγεί στη σοφία μέσω, όμως του αγαθού παραδείγματος και όχι της εγωιστικής φλυαρίας.

— Πού οδηγεί η πραγματική παιδεία τον άνθρωπο, Άγιε Χρυσόστομε;

«Η πραγματική παιδεία εκπαιδεύει την ψυχή και το μυαλό, κάνει τον άνθρωπο Άγιο, τον οδηγεί στην πραγματική κοινωνία με το Θεό και τις εικόνες του Θεού, τους συνανθρώπους του», μια επικοινωνία προσωπική συγκεκριμένη, πραγματική, απτή και όχι εικονική και απατηλή, όπως η επικοινωνία του πολιτισμού μας με τα κινητά και τα τάμπλετ!

— Τι προσφέρει η Παιδεία στον άνθρωπο Άγιε Βασίλειε;

Η παιδεία ξεριζώνει από τον άνθρωπο την τεμπελιά, τις κακές επιθυμίες, το πάθος για τα υλικά αγαθά, αναμορφώνει την ψυχή του, την κάνει αγία, όμως απαιτεί επίπονη προσπάθεια και πρώτα απ' όλα πρέπει να ξεριζωθούν από τις ψυχές του παιδαγωγού και των γονέων οι αδυναμίες και τα πάθη και τότε θα οδηγηθούν στη σεμνότητα και την καλοσύνη της ψυχής και οι ίδιοι και τα παιδιά τους.

Γίνεται φανερό ότι και οι τρεις Πατέρες μας είναι οι συνεχιστές των ιδεών του **Πλάτωνα** που διακήρυξε ότι η Παιδεία είναι η φλόγα στην ψυχή του μαθητή και όχι το γέμισμα, με γνώσεις, ενός άδειου δοχείου. Τι συμβαίνει όμως σήμερα; Τα κεφάλια των παιδιών μας, γεμίζουν με λόγια και η ψυχή τους παραμένει άδεια. Όλα στοχεύουν στο μυαλό του μαθητή και όχι στην προσωπικότητά του και αυτή είναι ακριβώς η τραγωδία της Παιδείας μας. Δεν αγκαλιάζει συνολικά τον άνθρωπο αλλά του βασανίζει το μυαλό και αδιαφορεί για την καρδιά του.

Σε όλο τον κόσμο και ίσως ακόμη περισσότερο στη χώρα μας, συναντάς πληθώρα μορφωμένων ανθρώπων, αλλά ταυτόχρονα και τεράστια πνευματική ένδεια. Έχουμε μια Παιδεία που επιζητεί πρωτίστως να εξυπηρετήσει τις ανάγκες του κράτους, της βιομηχανίας, της επιχείρησης όχι όμως τον ίδιο τον άνθρωπο. Ζούμε σε έναν κόσμο που προσφέρει αμέτρητες πληροφορίες μα ελάχιστες γνώσεις πραγματικής ζωής. Τα παιδιά μας θα έπρεπε να είναι αετοί να κατακτούν τους ουρανούς μα εμείς τα θέλουμε παπαγάλους φυλακισμένους σε χρυσά κλουβιά.

— Πες μας Άγιε Γρηγόριε τι πρέπει να κάνω ως γονιός;

«Καθάρισε πρώτα τον εαυτόν σου και έπειτα απαίτησε να γίνει και το παιδί σου καθαρό, γίνε εσύ σοφός κι έπειτα κάνε και το παιδί σου σοφό, γίνε εσύ φως και μετά φώτισε και τον άλλον, πλησίασε το Θεό και θα σε ακολουθήσει και η οικογένειά σου, γίνε εσύ άγιος και θα αγιάσεις και τους άλλους. Η αιτία για τα προβλήματα των νέων μας δεν είναι άλλη παρά η μανία σας να καλύψετε μόνο τις υλικές ανάγκες τους, επειδή στηρίζετε τις ελπίδες σας μόνο στα πλούτη σας, δεν ασχολείστε με τίποτα πνευματικό κι έτσι αμελείτε και τα ίδια σας τα παιδιά και την καλλιέργεια της ψυχής τους. Τελικά τα αφήνετε μονίμως πεινασμένα αφού δεν προσφέρετε στις ψυχές τους πνευματική τροφή, ξεχνώντας ότι οι αιτίες όλων των κακών είναι η πλεονεξία και η έλλειψη του μέτρου.

Βέβαια σε αντίθεση με αυτό που βιώνουμε σήμερα οι άγιοι δεν έμειναν στα λόγια. Και οι τρεις δώρισαν τις μεγάλες περιουσίες που κληρονόμησαν από τους γονείς τους για να ανακουφίσουν τους συνανθρώπους τους και ενώ μπορούσαν να ζήσουν ως πάμπλουτοι, έφυγαν από αυτόν τον κόσμο πάμφτωχοι. Ο **Χρυσόστομος** έλεγε: Δεν είναι η εκκλησία χρυσοχοείο αλλά είναι σύναξη αγγέλων. Ποιο το όφελος να είναι γεμάτη η Αγία Τράπεζα του ναού από χρυσά δισκοπότηρα και ο ίδιος ο Χριστός να πεθαίνει της πείνας; Χόρτασε πρώτα την πείνα του Χριστού, στα πρόσωπα των φτωχών αδελφών σου και τότε από το περίσσευμα στόλισε και την Τράπεζα του Χριστού. Μη στολίζεις λοιπόν το Ναό τη στιγμή που αδιαφορείς για τη θλίψη του αδελφού σου. Το κλειδί λοιπόν είναι η αγάπη. Χωρίς αγάπη δεν υπάρχει ζωή, δεν υφίσταται Παιδεία. Καμιά καρδιά δεν θα αγγίξεις, αν ο λόγος σου δεν βγαίνει από την καρδιά σου.

Η Παιδεία που προτείνουν οι Τρεις Ιεράρχες μας, απελευθερώνει τον άνθρωπο επειδή προσφέρει αξίες, προσφέρει αγάπη, προσφέρει σεβασμό στον άνθρωπο και μια τέτοια Παιδεία μπορεί πραγματικά να αλλάξει τον κόσμο. Κάτι που δεν κάνει καμία πολιτική ή οικονομική θεωρία, καμία ιδεολογία. Το 1979 όταν η Ελλάδα προσχώρησε στην Ε.Ε. η γαλλική εφημερίδα «Le Monde» έγραψε: καλωσορίζουμε στην Ενωμένη Ευρώπη τη χώρα της φιλοκαλίας, τη χώρα του Μ. Βασιλείου, του Γρηγορίου και του Χρυσοστόμου. Να λοιπόν τι μπορεί να προσφέρει η Ελλάδα στον κόσμο: Να στηρίξει τον σημερινό κουρασμένο άνθρωπο με το ήθος και το φρόνημα των πατέρων της, με τη σκέψη και τον πολιτισμό των κλασικών δημιουργών της.

Όταν βλέπει κανείς σήμερα μαθητές, εκπαιδευτικούς και πολιτεία να σκιαμαχούν για ευκολότερες εξετάσεις, για να γίνει υψηλότερη η βαθμολογία με λιγότερη προσπάθεια, όταν θριαμβεύει η λογική του επιφανειακά μορφωμένου κι όχι του εκπαιδευμένου ανθρώπου τότε νιώθει πολύ περισσότερο την ανάγκη για ένα πιο ουσιαστικό σχολείο, πέρα από φαντασμαγορικά σλόγκαν και πτυχία-χαρτιά, ένα σχολείο για ανθρώπους με κρίση και φαντασία, σχολείο ελευθερίας, αλλά κι ευθύνης και κόπου, ένα σχολείο που αγαπά τον διάλογο, σχολείο που προσφέρει προβληματισμούς, αλλά και πρότυπα αγιότητας, σχολείο που θα δημιουργήσει έναν άνθρωπο, «όχι μόνο λογικό όν με χέρια και πόδια, αλλά άνθρωπο με ευσέβεια, αρετή και παρρησία» όπως μας λέγει ο Χρυσόστομος. Ένα τέτοιο σχολείο οραματίστηκαν και οι τρεις Πατέρες μας. Ο **Βασίλειος**, ο **Γρηγόριος** και ο **Χρυσόστομος**.

Εμείς ως πνευματικά τους παιδιά, ας απλώσουμε το χέρι μας στους τρεις Αγίους για να μας τραβήξουν από το τέλμα της σημερινής, ανταγωνιστικής, καταναλωτικής και υλιστικής εποχής, και η λάμψη τους να διώξει τα σκοτάδια από την ψυχή και τη ζωή μας και με την ευχή τους και τη χάρη τους να ανεβάσουμε την εκκλησία μας, την εκπαίδευσή μας και την κοινωνία μας εκεί που τους αξίζει, εκεί που όλοι οι άνθρωποι καταξιώνονται ως «**εικόνες του αληθινού Θεού**».

Σταματόπουλος Διονύσης

ΔΙΑΚΟΣΙΑ ΧΡΟΝΙΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΘΝΙΚΗ ΠΑΛΙΓΓΕΝΕΣΙΑ (ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗΣ)

Συνέχεια από την 1η σελ.

ομιλία τον Οκτώβριο του 1838 ενώπιον των μαθητών και των δασκάλων τους στην **Πνύκα**, που αποτελεί την παρακαταθήκη του Γέρου στη Νεολαία.

Μεγάλη ήταν η χαρά του, όταν διορίστηκε μέλος της επιτροπής για την ανέγερση του κτιρίου του Πανεπιστημίου. Σχεδόν καθημερινά επισταούσε τις εργασίες και όταν μια μέρα ρώτησε το γιο του τον Κολίνο «ποιο είναι το Εθνικό Σπίτι της Ελλάδας» ο νεαρός με αφέλεια και επιπολαιότητα απάντησε «το παλάτι του βασιλιά», «όχι παιδί μου, το Εθνικό μας σπίτι είναι το Πανεπιστήμιο» ανταπάντησε ο Γέρος.

Στη ζωή του υπήρξε γενναίος και μεγαλόψυχος, τίμιος και με ηθικό ανάστημα, εύθυμος, θυμόσοφος, καυστικός, πνευματώδης, απλός και επιγραμματικός στις κρίσεις του. Διηγούνται το εξής χαρακτηριστικό. Η πρεσβεία της Γαλλίας είχε χοροεσπερίδα. Προσκεκλημένος και ο Γέρος του Μωριά. Τον υποδέχτηκε η πρέσβειρα που γνώριζε πολύ καλά Ελληνικά και ήξερε τι σημαίνει το πρώτο συνθετικό του επωνύμου του. Γι' αυτό ντράπηκε, και τον αποκαλούσε μόνο με το δεύτερο. Από τον Στρατηγό καμία αντίδραση μέχρι που κάποια στιγμή του είπε «καθίστε κύριε Κοτρώνη». Αμέσως γύρισε προς την πρέσβειρα και ρωτώντας με απορία της είπε «πώς να καθίσω εξοχοτάτη, αφού εσείς μου κόψατε τον κ…», και ανέφερε το πρώτο συνθετικό του επωνύμου του. Πρέπει να σημειωθεί ότι το αρχικό επώνυμο της οικογένειας ήταν Τζεργίνης. Ο Δήμος Τζεργίνης που έζησε την εποχή της Βενετοκρατίας στην Πελοπόννησο ονομάστηκε Μπότσικας. Ο γιος του Δήμου, Γιάννης, ήταν ο πρώτος της γενιάς του που υιοθέτησε το επώνυμο Κολοκοτρώνης. Κατά την οικογενειακή παράδοση ο Γιάννης αρχικά ονομάστηκε «Μπιθεγκούρας» που στα Αρβανίτικα σημαίνει αυτός που έχει δυνατά οπίσθια και του έμεινε το επώνυμο Κολοκοτρώνης.

Ο Κολοκοτρώνης έδρασε πολεμικά και δραστηριοποιήθηκε στην Πελοπόννησο και κυρίως στην Αρκαδία. Πρώτο μέλημά του και σκοπός του ήταν η άλωση της Τριμπολιτσάς του σημαντικότερου οθωμανικού στρατιωτικού και διοικητικού κέντρου της Πελοποννήσου και παρά τις αρχικές αποτυχίες για την πολιορκία της, επέμενε, αν και οι άλλοι Πελοποννήσιοι οπλαρχηγοί είχαν αντιρρήσεις και επιφυλάξεις. Αγωνίστηκε σκληρά υπό αντίξοες συνθήκες, προσέφερε πολυτιμότατες ηρωϊκές υπηρεσίες με τα γενναία παλληκάρια του. Έλαβε μέρος και πρωταγωνίστησε σε όλες τις κρίσιμες μάχες, **Βαλτέτσι, Δολιανά, Βέρβενα, Άργος**, στην εκπόρθηση του **Ναυπλίου**, στην **Καλαμάτα**, στην **Ακροκόρινθο**, στην **άλωση της Τριμπολιτσάς** και στη μάχη στα **Δερβενάκια**, όπου αναδείχτηκε η στρατηγική του ιδιοφυΐα. «Εκοιμόμουν στο **Βελτέτσι**, γευμάτιζα στην **Πιάνα** και δείπναγα στο **Χρυσοβίτσι»** για να οργανώσει τα γύρω από την Τριμπολιτσά στρατόπεδα, που μαθημένοι στον κλεφτοπόλεμο δεν πειθαρχούσαν και σκόρπιζαν εδώ κι εκεί. Αναμφισβήτητα υπήρξε ο κορυφαίος των ηρώων της Ελληνικής Παλιγγενεσίας. Δυστυχώς όμως αργότερα καταδικάστηκε σε φυλάκιση από τους βαυαρούς, αλλά με την ενηλικίωση του Όθωνα αποφυλακίστηκε και τιμήθηκε δεόντως.

(Συνεχίζεται)

ΒΑΣΙΛΗΣ Γ. ΗΛΙΟΠΟΥΛΟΣ

ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ

Η ΠΟΡΕΙΑ ΤΟΥ ΕΘΝΟΥΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΛΩΣΗ ΜΕΧΡΙ ΤΗΝ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ

1η Ενότητα. Ορθοδοξία, Ευρωπαϊκός και Ελληνικός Διαφωτισμός

Ο Ελληνικός λαός στα όρια της Οθωμανικής αυτοκρατορίας ποτέ δεν αποδέχθηκε ότι είναι δούλος αλλά προσωρινά αιχμάλωτος.

Ήταν παρών σε όλες τις προσπάθειες για αποτίναξη του τουρκικού ζυγού και υπέστη μεγάλες θυσίες.

Ο τουρκικός ζυγός απείλησε την ύπαρξη του έθνους μας με εξαφανισμό και διαγραφή του, από το χάρτη του κόσμου και της ιστορίας.

Η φυγή των παραγωγικών και πνευματικών δυνάμεων του βυζαντινού ελληνισμού προς πιο ασφαλείς προορισμούς είχε αρχίσει δύο αιώνες πριν την άλωση, όταν η βυζαντινή αυτοκρατορία, μαστιζόταν από τη διαφθορά των αξιωματούχων, τον θρησκευτικό φανατισμό αντιενωτικών δυνάμεων, τις κακές επιλογές στην εξωτερική και εμπορική πολιτική και τις εμφύλιες διαμάχες. Όλες αυτές οι αιτίες αποδυνάμωσαν την αυτοκρατορία που κάτω από την πίεση του Παπισμού της Δύσης και την επέκταση των Οθωμανών από την ανατολή, συρρικνωνόταν διαρκώς. Η πορεία προς την υποδούλωση ήταν αναπόφευκτη.

Η Ανατολική εκκλησία από το έτος 36μ.Χ. που την ίδρυσε ο ΑΓΙΟΣ ΑΝΔΡΕΑΣ στην πόλη του Βυζαντίου, διαρκώς αναπτυσσόμενη και με τη συνδρομή της ελληνικής γλώσσας, κατά τον 10ο αιώνα ήκμαζε έχοντας 624 επισκοπές. Από το 1054 που έγινε το πρώτο σχίσμα μεταξύ της ανατολικής και δυτικής εκκλησίας το Οικουμενικό Πατριαρχείο αναγνωρίστηκε σαν ηγέτης της ορθοδοξίας. Η εχθρότητα όμως με την λατινική δύση συνέβαλε από τότε στην αρνητική πορεία για τον ελληνισμό και την βυζαντινή αυτοκρατορία.

Η τελευταία προσπάθεια για συμβιβασμό έγινε στη σύνοδο της Φερράρα όπου ο ενωτικός Αυτοκράτορας Ιωάννης Παλαιολόγος με τον αντιενωτικό επίσκοπο Εφέσου που εκπροσωπούσαν το Βυζάντιο, συγκρούσθηκαν με τον Πάπα και τελικά δεν υπεγράφη συμφωνία. Ο Εφέσου Μάρκος Ευγενικός αποχώρησε με την συνοδεία του, αφορίζοντας τον Πάπα και ο Πάπας τον Πατριάρχη.

Από τότε η Ανατολική εκκλησία δίνει μάχες οπισθοφυλακών. Τα επόμενα χρόνια τα Πατριαρχεία βρίσκονται σε περιοχές που ελέγχονται από Οθωμανούς και ο Πατριάρχης αναγνωρίζεται ως ΜΙΛΙΕΤ ΒΑΣΙ και έτσι η Εκκλησία εντάσσεται στο διοικητικό σύστημα των Οθωμανών και διαρκώς συρρικνώνονται. Αντίθετα η Δυτική εκκλησία διεκδικεί πολιτική εξουσία από τους χριστιανούς βασιλιάδες της δύσης, ξεπερνάει τα εσωτερικά της, ελίσσεται, προσαρμόζεται και βρίσκεται σε διαρκή άνοδο.

Η Ανατολική Ορθόδοξη Εκκλησία βεβαίως, δεν είχε Ιερά Εξέταση, δεν οδήγησε ανθρώπους στην πυρά, δεν είχε νύχτες Αγίου Βαρθολομαίου, ούτε σταυροφορίες όπως η Δυτική Παπική Καθολική Εκκλησία, όμως με τη δεισιδαιμονία και τον δογματισμό στη θέση της λογικής πολέμησε με φανατισμό τις όποιες νεωτερικές ιδέες, έκαψε βιβλία, οδήγησε στις φυλακές τους επικριτές της, τους αφόρισε και διαρκώς συμβιβαζόμενη για να διατηρήσει τα προνόμιά της από την τούρκικη ηγεσία έφτασε να υποστηρίζει σε εγκυκλίους ότι, (και ΚΡΑΤΟΣ ΕΧΟΥΜΕ το ΟΘΩΜΑΝΙΚΟ και ΒΑΣΙΛΕΑ ΕΧΟΥΜΕ ΤΟΝ ΣΟΥΛΤΑΝΟ). Από την επομένη της Άλωσης διακρίνονται μικρές ακτίνες φωτός με κάποιους πυρήνες παιδείας στην Πόλη, τον Μυστρά, στις μεγάλες Μονές και σε πόλεις της δύσης με ελάχιστους κληρικούς και λαϊκούς λόγιους. Έτσι πρέπει να αναγνωρίσουμε ό,τι οφείλουμε στην Ορθοδοξία. Στα χρόνια που ακολούθησαν Φωτισμένοι ιεράρχες, ο κατώτερος κλήρος, τα μοναστήρια στην πλειοψηφία τους στήριξαν την Ορθοδοξία και έτσι τον Ελληνισμό. Τρία υπήρξαν τα σύμβολα και οι ασπίδες του Έθνους. Η Ελληνική γλώσσα, η Ορθοδοξία και η πνευματική ακτινοβολία της αρχαίας Ελλάδας. Αυτά διαμόρφωσαν την εθνική συνείδηση του Έλληνα στα όρια του Οθωμανικού κράτους αλλά και στις κοινότητες των Ελλήνων της διασποράς.

Ο Πατριάρχης Γεννάδιος Σχολάριος αμέσως μετά την Άλωση, περνώντας από τον θρησκευτικό φανατισμό στην αντιμετώπιση των προβλημάτων και την εθνική και ηθική κρίση της Εκκλησίας και της κοινωνίας λιποψυχεί, αποσύρεται σε μονή, θλίβεται για το κατάντημα του γένους και για πρώτη φορά μιλάει για ελληνικό γένος με την εθνολογική του σημασία. Επαναλειτουργεί την πατριαρχική σχολή που παρέχει θεολογική γνώση όπου όμως οι επιστημονικές γνώσεις ως προϊόντα της σκέψης θεωρούνται κατώτερες από τις εξ αποκαλύψεως. Ευτυχώς όμως καλλιεργούνται στη Δύση και επιστρέφουν μέσω του ελληνικού διαφωτισμού και των Ελλήνων που σπουδάζουν σε σχολεία της δύσης. Η Ελληνική γλώσσα, η Ορθοδοξία μακριά από δογματικούς μαξιμαλισμούς και ο αξεπέραστος αρχαίος πολιτισμός ήταν τα στοιχεία που αντιστάθηκαν στο δυτικό επεκτατισμό, στους Ιησουΐτες, τον Παπισμό, τους Ενετούς και τους Φράγκους που απαγόρευαν κάθε επαφή με το Πατριαρχείο και αντί να βοηθήσουν, προσπαθούν να αυξήσουν την επιρροή τους και τα οικονομικά τους συμφέροντα και όχι μόνο. Και οι Οθωμανοί να προωθούν τον εξισλαμισμό με τη βία και την απαλλαγή από τη φορολογία σε όσους ασπάζονταν τον μωαμεθανισμό με τελευταία γραμμή άμυνας κάποιων Ελλήνων τον κρυπτοχριστιανισμό. Την αντίσταση την συντηρούσαν οι ενωτικοί που διατηρούσαν δεσμούς και ενισχύουν τον φιλελληνισμό της δύσης στην οποία η αναγέννηση, οι ιδέες του δυτικού διαφωτισμού, η γαλλική επανάσταση και οι ιδέες της ελευθερίας, της ισότητας και της αδελφοσύνης, σαρώνουν. Το πνευματικό κίνημα που διέδιδε αυτές τις ιδέες στους Έλληνες, ο νεοελληνικός διαφωτισμός, μπόλιασε, πρώτα τους Έλληνες της διασποράς που είχαν δημιουργήσει ακμάζουσες κοινότητες και σιγά σιγά τους σκλαβωμένους Έλληνες με σκοπό να τους αφυπνίσει και να τους προετοιμάσει για τον εθνικοαπελευθερωτικό αγώνα. Από το 1650 αρχίζει πορεία ανάπτυξης των Ελληνικών γραμμάτων και της πνευματικής κληρονομιάς και του μεγαλείου των αρχαίων Ελλήνων. Ιδρύονται σχολεία, εκκλησίες, ιδρύματα, τυπογραφεία, τυπώνονται εκκλησιαστικά βιβλία, λεξικά, γραμματική και συντακτικό της γλώσσας, αρχαία ελληνικά κείμενα. Κείμενα της Κρητικής λογοτεχνίας, η Ελληνική νομαρχία, κείμενα του Ρήγα, του Κοραή και νεωτερικών φιλοσόφων και διανοούμενων, όπως του Θεόφιλου Κορυδαλέα, του Ιώσηπου Μοισιόδακα, του Ευγένιου Γιαννούλη, του Γεωργίου Κωσταντίνου από τη Ζαγορά, και δεκάδων άλλων. Έτσι φτάνουν στο τέλος του 1700 οι ελληνικοί τίτλοι εκδόσεων βιβλίων να συναγωνίζονται σε αριθμό το σύνολο των ευρωπαϊκών εκδόσεων.

Έμποροι, Ναυτικοί, Ασφαλιστές, Εφοπλιστές, διανοούμενοι, κληρικοί, καλλιτέχνες στις ακτές της Μαύρης και Αζοφικής θάλασσας, στη Σμύρνη, την Αλεξάνδρεια, την Τεργέστη, την Μασσαλία, το Παρίσι, τις Παραδουνάβιες πόλεις και Ηγεμονίες, στα νησιά του Ιονίου και Αιγαίου πελάγους, αλλά και σε κέντρα του υπόδουλου γεωγραφικού χώρου που υπήρχαν ψήγματα ελευθερίας, όπως στην Πόλη, στα Γιάννενα, στη δυτική Μακεδονία, στα Αμπελάκια, στη Δημητσάνα, στα Καλάβρυτα, στο Άγιο Όρος με την Αθωνιάδα σχολή και σε μοναστήρια, βαστούν την σπίθα του Ελληνισμού να είναι αναμμένη και με τη συνδρομή της Φιλικής Εταιρίας, το γένος προετοιμάζεται, Μοραΐτες, Μανιάτες, Ρουμελιώτες, Σουλιώτες εκπαιδεύονται στους τσαρικούς ευρωπαϊκούς στρατούς και στο στρατό του Αλή πασά και είναι ετοιμοπόλεμοι. Εκατοντάδες Ελληνόπουλα σπουδάζουν με τη συνδρομή των πλούσιων οικογενειών τους αλλά κυρίως με τη χρηματοδότηση πλουσίων Ελλήνων των Ελληνικών κοινοτήτων της διασποράς. Έτσι η παιδεία, ο διαφωτισμός, οι Έλληνες της διασποράς και οι Έλληνες μαχητές, γίνονται ο μοχλός των εξελίξεων και μαζί ευνοϊκές εξωτερικές και οικονομικές συνθήκες οδηγούν τον Ελληνισμό προς το 1821 και την πρώτη Εθνική Επανάσταση στον ευρωπαϊκό χώρο της ιεράς συμμαχίας των κεντρικών αυτοκρατοριών.

Μαντινέας

Στα επόμενα τεύχη θα υπάρξουν άρθρα με θέμα: *«Θεσμοί και Προσωπικότητες που συνέβαλαν στην Επανάσταση».*

Έφυγαν για πάντα από κοντά μας

Κωνσταντίνος Χαρ. Μπουρτσουκλής

Καλό ταξίδι πολυαγαπημένε μας Παππού

Στις 4 Φεβρουαρίου 2021 έφυγε από κοντά μας ο πολυαγαπημένος μας Παππούς **Κωνσταντίνος Μπουρτσουκλής** χτυπημένος από την Πανδημία Covid-19. Ο Παππούς μας γεννήθηκε στις 5 Ιουνίου του 1940 στο Κακούρι του Ν. Αρκαδίας και σε νεαρή ηλικία μετανάστευσε στη Ν. Αφρική, χώρα την οποία αγάπησε και την ένοιωθε ως δεύτερη Πατρίδα του.

Παντρεύτηκε την Ελένη Μπακάλη από τον Άγιο Ανδρέα Αρκαδίας και έζησαν αγαπημένα για 50 χρόνια. Απέκτησαν δύο παιδιά τον Χαρίλαο και τον Χρήστο καθώς και πέντε εγγόνια. Η απώλειά του ξάφνιασε και γέμισε θλίψη τον Ελληνισμό της Ν. Αφρικής αφού ο Παππούς μας ήταν ιδιαίτερα γνωστός και αγαπητός στην τοπική κοινωνία και δεν είχε ιδιαίτερα προβλήματα υγείας.

Παππού Κώστα

Σε θαυμάζαμε και σε σεβόμασταν πάρα πολύ, για την μεγάλη αγάπη που μας έδειχνες, την καλοσύνη σου για όλους τους ανθρώπους, την όμορφη οικογένεια που δημιούργησες. Για την απίστευτη εργατικότητά σου, για τις συμβουλές που μας έδινες.

Θα σε έχουμε πάντα στην καρδιά μας γιατί μας έμαθες να αγαπάμε την Ελλάδα και να κρατάμε πάντα ψηλά την Ελληνική Σημαία.

Τα εγγόνια σου
Κωνσταντίνος, Παναγιώτης, Χριστίνα, Αλεξάνδρα, και Ελένη Μπουρτσουκλή

Τάσος Δουρουντάκης

Στις 3-1-2021 έφυγε από τη ζωή ο Τάσος Δουρουντάκης, σύζυγος της Χρυσολένης Δ. Σπυροπούλου, στο Γεράνι της Κρήτης, όπου ζούσαν, σε ηλικία 81 ετών.

Γι' αυτόν τον ξεχωριστό, τον θαυμάσιο άνθρωπο η **Κατερίνα Ζαχ. Συμπόνη** έγραψε το παρακάτω αφιέρωμα.

Γ. Ρόκκας

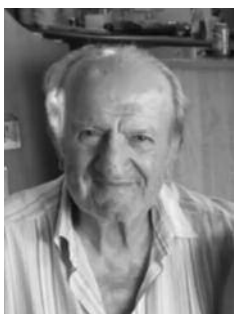

Άνθρωπος με Θετική Ενέργεια, Ευρηματικός, Αισιόδοξος, Θησαυρός, Υπομονετικός, Αγωνιστής, Αγνός, Καλοσυνάτος, Παράδειγμα προς μίμηση, Ακέραιος, Ένας Υπέροχος Άνθρωπος!

Όλα αυτά και πολλά περισσότερα ήταν ο Τάσος Δουρουντάκης για όσους τον γνώρισαν, είτε προσωπικά, είτε μέσα από τις σελίδες του στο διαδίκτυο.

Εγώ τον γνώρισα τυχαία στο Facebook, από μια φωτογραφία που ανάρτησε στη σελίδα Αρτεμίσιο-Κακούρι. Του έστειλα μήνυμα και μου απάντησε με το γλυκό και αυθόρμητο τρόπο που τον χαρακτήριζε. Η σύζυγός του, η κυρία Ελένη, έτσι την αποκαλούσε ο ίδιος, ήταν Κακουραία κι έτσι εξήγησε το γεγονός ότι είχε παλιές φωτογραφίες από το χωριό μας αλλά και μια ιδιαίτερη αγάπη και συμπάθεια για το Αρτεμίσιο. Γίναμε διαδικτυακοί φίλοι. Ο αείμνηστος Τάσος ανέβαζε ιστορίες καθημερινές, συνοδευόμενες με φωτογραφίες και με ταξίδευε νοητά σε όλα όσα συνέβαιναν στο Γεράνι Χανίων.

Μετά από μερικά χρόνια ταξιδέψαμε στην Κρήτη για διακοπές και πήγαμε να βρούμε τον Τάσο Δουρουντάκη και την κυρία Χρυσολένη στην ταβέρνα που διατηρούν στο Γεράνι τα τελευταία 43 χρόνια. Μας έκαναν το τραπέζι, μας χάρισαν γέλια και καλοσυνάτες κουβέντες, ήταν και οι δυο εξαιρετικοί οικοδεσπότες.

Ο Τάσος Δουρουντάκης όπως τον γνώρισα εγώ ήταν ένας αγωνιστής και λάτρης της ζωής. Ήταν ένας άνθρωπος ζωντανό αρχείο. Έχει δημιουργήσει ένα τεράστιο φωτογραφικό αρχείο από εικόνες που καλύπτουν όλες τις δεκαετίες της ζωής του σε πολλά και διάφορα μέρη που έζησε, με όλους τους ανθρώπους που αγάπησε και μοιράστηκε μαζί τους αξέχαστες στιγμές.

Έγραψε δυο βιβλία με τις εμπειρίες ζωής του στην Ευρώπη και την Αυστραλία όπου έζησε, ένα γεγονός που όταν πραγματοποιήθηκε -ήταν όνειρο ζωής όταν κυκλοφόρησαν- είχε χαρεί τόσο πολύ. Ο αείμνηστος Τάσος είχε μεγάλο ταλέντο με την πένα, έγραφε και ζωγράφιζε τις λέξεις, είχε ένα μοναδικό στυλ να περιγράφει ιστορίες και καταστάσεις για αυτό και οι αναρτήσεις του στο Facebook ήταν πάντα εξαιρετικές.

Τον ξανασυνάντησα ένα χρόνο μετά στην Αθήνα όπου συνήθιζε να έρχεται κάθε χειμώνα για να φέρει καλούδια από την Κρήτη στα παιδιά και τα εγγόνια του και συνάμα γύρναγε όλη την Αθήνα απαθανατίζοντας τις αλλαγές της πρωτεύουσας. Ήπιαμε καφέ, ανταλλάξαμε νέα και εκείνη την ημέρα μου έμαθε για τις Αβρόνιες ή Οβριές. Τα άγρια σπαράγγια που μάζευε και πόσο θρεπτικά και νόστιμα είναι. Μπορούσες να μιλήσεις με τον Τάσο για ώρες, ημέρες, χρόνια. Μια εγκυκλοπαίδεια μόνος του. Παρά το πέρας της ηλικίας του συνέχιζε να μαθαίνει νέα πράγματα, ήταν εκπληκτικό το γεγονός ότι ήξερε να χειρίζεται τη νέα τεχνολογία και το διαδίκτυο με τόση ευκολία. Μου διηγήθηκε πως μπόρεσε μόνος του να εντάξει τα ενοικιαζόμενα δωμάτια που είχε στο Γεράνι μετά από αλλεπάλληλες επαφές μέσω email με την εταιρεία booking.com ήταν τόσο περήφανος για αυτό το επίτευγμα. Ακολουθώ τη νέα εποχή μου είπε. Είχα εντυπωσιαστεί με τον ενθουσιασμό του και το γεγονός ότι πάλευε για τα πάντα με δύναμη και χαμόγελο, δεν το έβαζε κάτω. Στο χωριό του, το Γεράνι, είχε δημιουργήσει ομάδες με ξένους μόνιμους κατοίκους κι Έλληνες, συχνά πυκνά έκαναν εξορμήσεις για να μαζέψουν χόρτα ή να καθαρίσουν την παραλία από τα σκουπίδια που ξέβραζε η θάλασσα. Άλλες φορές πήγαιναν ορειβασία ή εκδρομές σε κοντινά χωριά της Κρήτης. Αγαπούσε τη φύση, την πρόσεχε και τη σεβόταν. Μετέδιδε την αγάπη του αυτή και σε όλους τους άλλους και η γη τον αντάμειβε κάθε χρόνο με άφθονα φρούτα και λαχανικά στο μποστάνι του κι αυτά τα βιολογικά τρόφιμα μαγείρευε και πούλαγε στο εστιατόριό του. Μόνο τα καλύτερα. Όσοι τον επισκέφτηκαν έγιναν φίλοι ζωής, πάντα γύρναγαν κάθε χρόνο για τον αείμνηστο Τάσο και την κυρία Ελένη, για τη φιλοξενία τους, την υψηλή ποιότητα που πρόσφεραν. Ήταν οι καλύτεροι πρεσβευτές και τουριστικοί εκπρόσωποι του Γερανίου.

Ο αείμνηστος Τάσος πάλεψε γενναία με την ασθένειά του, έγραψε για αυτήν και τις εμπειρίες του στο νοσοκομειο με τους γιατρούς και τις χημειοθεραπείες. Παλικάρι πραγματικό, είχε μόνο καλά λόγια να πει για όλους και για όλα.

Η είδηση θανάτου του Τάσου Δουρουντάκη, συγκλόνισε όλους όσοι τον ακολουθούσαν τόσα χρόνια στο ταξίδι της ζωής. Δεν το περιμέναμε γιατί ήταν αγωνιστής, ήταν η ψυχή της παρέας, η χαρά της ζωής! Έφυγε όμως γεμάτος, χορτάτος, από εμπειρίες, γνώσεις, συναισθήματα, τα οποία απλόχερα μοιράστηκε με αγάπη με όποιον ήθελε να ακούσει, να διαβάσει, να μάθει, να γνωρίσει.

Ήταν ένας παγκόσμιος πολίτης που σεβόταν τους ανθρώπους απ' όπου και αν προέρχονταν. Αμέτρητες ήταν οι συλλυπητήριες ευχές και τα γράμματα από συγγενείς και φίλους στη σελίδα του στο Facebook. Θα κλείσω αυτό το μικρό αφιέρωμα σε αυτόν τον Υπέροχο Άνθρωπο που είχα την ευτυχία να γνωρίσω έστω και λίγο, στέλνοντας τα συλλυπητήριά μου στην κυρία Χρυσολένη και όλη την οικογένεια.

Αιωνία σου η μνήμη, εις το επανιδείν αείμνηστε Τάσο.

Παναγιώτης Γ. Ψαρράς

Έφυγε για το μεγάλο ταξίδι της ζωής στις 21-1-2021 ο **Παναγιώτης Γ. Ψαρράς** στην μακρινή Αυστραλία που είχε μεταναστεύσει από το 1968.

Ο Παναγιώτης ήταν ένα από τα οκτώ παιδιά του μπαρμπα-Γιώργη και της θειας Σοφιάς Ψαρρά, που αναζήτησε καλύτερη ζωή, όπως και τα άλλα τέσσερα αδέλφια του στην Αυστραλία.

Πριν φύγει για την Αυστραλία, ως άριστος ξυλουργός, είχε δικό του μαγαζί στην Αθήνα για πολλά χρόνια.

Τα πρώτα χρόνια στην Αυστραλία εργάστηκε κοντά στον αδελφό του Θόδωρα, που είχε και αυτός την ίδια ειδικότητα. Αργότερα όμως εργάστηκε μόνος του σε διάφορες πόλεις της Αυστραλίας και έκανε προκοπή.

Πάντα όμως η οικογένειά του ήταν τα αδέλφια του. Ίσως αυτό να ήταν η αιτία για να μην φτιάξει δική του οικογένεια.

Ήταν άνθρωπος με ήθος και εργατικότητα, που αγαπούσε τους συγγενείς, τους φίλους και προπάντων τη γενέθλια γη.

Καλό σου ταξίδι Παναγιώτη θα είσαι πάντα στην καρδιά μας.

Ο εξάδελφός σου
Ι. Δ. Σταματόπουλος

Στις οικογένειες των θανόντων συγχωριανών μας το Δ.Σ. του Συλλόγου εκφράζει τα θερμά του συλλυπητήρια και τους εύχεται την εξ ύψους παρηγοριά.

Δημήτριος Γ. Κολιόπουλος

Στις 12 Ιανουαρίου 2021 έφυγε από κοντά μας για το αιώνιο ταξίδι ο **Δημήτριος Γ. Κολιόπουλος** ο γνωστός σε όλους ως **"Τζίμης".** Ο "Τζίμης" γεννήθηκε στο Κακούρι Αρκαδίας στις 30/11/1931 όπου και πέρασε όλα τα χρόνια της ζωής του. Μαζί με την γυναίκα του Γιαννούλα απέκτησαν τρία παιδιά, τα οποία με την σειρά τους τούς χάρισαν τέσσερα εγγόνια. Ήταν άνθρωπος απλός, ειλικρινής, έντιμος και φιλότιμος, χωρίς δεύτερες σκέψεις. Πάντα ακόμα και σε δύσκολες ή δυσάρεστες καταστάσεις έβρισκε τον τρόπο να συγχωρεί, να τις ξεπερνάει και να περνάει όμορφα. Το ίδιο του ευχόμαστε και τώρα. «Καλό παράδεισο να έχεις αγαπημένε μας πατέρα και παππού και να περνάς καλά και εκεί». Γιατί τώρα σίγουρα θα είσαι ευτυχισμένος, αφού βρίσκεσαι δίπλα στην αγαπημένη σου Γιαννούλα. Εμείς δεν θα σας ξεχάσουμε ποτέ. Θα σας θυμόμαστε πάντα και είμαστε σίγουροι ότι από εκεί ψηλά που βρίσκεστε θα μας προσέχετε και θα μας καθοδηγείτε όλους μας.

Με απέραντη αγάπη και ευγνωμοσύνη για όσα κάνατε για εμάς.

Τα παιδιά και τα εγγόνια σας

Ιωάννης Κωνσταντίνου

Μεταμόρφωση 8-3-2021

Πώς μπορείς να γράψεις έναν αποχαιρετισμό για κάποιον που έφυγε απ' τη ζωή, όταν εσύ ο ίδιος δεν πιστεύεις ότι αυτό έχει όντως συμβεί; Πώς είναι δυνατό να γνωρίζεις πως ο αδερφός σου σάλπαρε για το τελευταίο του ταξίδι, όταν ακόμα νιώθεις πως θα τον δεις να ξεπροβάλει στο απέναντι μπαλκόνι για να σου φωνάξει «Καλημέρα» ή να σου πει κάποιο από τα αμέτρητα αστεία του;

Κι όμως… Ο Γιάννης δεν είναι πια κομμάτι αυτού του κόσμου. Ο στοργικός πατέρας, ο συμπονετικός σύζυγος, το παλικάρι μας, ο αγαπημένος μεγάλος γιος, η ψυχή της παρέας, έσβησε σαν φλόγα σε κερί που τη φύσηξε ο αέρας. Και όλοι όσοι μείναμε πίσω, πασχίζουμε να καταλάβουμε το «γιατί;»… Δυστυχώς, ένα ερώτημα που ποτέ δεν πρόκειται να απαντηθεί.

Δεν δύναμαι να γνωρίζω τι σχέδια είχε ο Θεός όταν αποφάσισε να τον πάρει μαζί του. Αυτό που σίγουρα ξέρω, είναι πως είχε ακόμα, πολλά να προσφέρει στο σπιτικό του. Ξέρω ότι ήθελε να δει τον γιο του τον Στέφανο να γίνεται άντρας και να παίρνει τις τύχες στα χέρια του και την κόρη του τη Ζέτα να μεγαλώνει με αρχές, διαπρέποντας στον αθλητισμό. Ξέρω πως ονειρευόταν να φτάσει σε βαθιά γεράματα με τη Βίκυ, ίσως καλλιεργώντας το κτήμα μας στην Ιστιαία ή πίνοντας τσίπουρα με φίλους στο Κακούρι και τα Όχθια. Μα πάνω απ' όλα ήθελε να βλέπει την οικογένειά του ευτυχισμένη και χαρούμενη. Και αν χαίρομαι για κάτι μέσα σε αυτήν την ανείπωτη θλίψη, είναι που γνωρίζει κι εκείνος πως όσο έζησε, έδωσε όλο του τον εαυτό για να το καταφέρει.

Θέλω όμως να ξέρεις κι εσύ κάτι αδερφέ μου: πως για όσο η τύχη μας επιτρέπει να πατάμε γερά σε τούτη τη γη, θα κάνουμε ότι είναι δυνατό για να συνεχίσουμε το έργο σου και να πραγματώσουμε τα όνειρά σου.

Αιωνία σου η μνήμη αδερφέ μου.

Κωνσταντίνου Κωνσταντίνος

***Ο Γιάννης Κωνσταντίνου* είναι γιος της Αλεξάνδρας Κ. Κολιοπούλου και σύζυγος της Βίκυς Κρεββατά (η Βίκυ είναι κόρη της Γεωργίας Γ. Κατσίνη).**

Σπύρος και Αναστάσιος Καρζής Μαρία Καρζή

Έφυγαν από την ζωή μας τρία πολυαγαπημένα μας πρόσωπα, δύο αδέρφια και η νύφη τους. **Ο Σπύρος και ο Αναστάσιος Καρζής και η λατρευτή μας μανούλα Μαρία Κων/νου Καρζή**, σύζυγοι, γονείς, παππούδες και θείοι μιας μεγάλης οικογένειας.

Ο Σπύρος γεννήθηκε στην Καντήλα στις 28/1/1934 και απεβίωσε στην Αδελαΐδα στις 22/9/2020, ο Αναστάσιος γεννήθηκε στην Καντήλα στις 23/9/1932 και απεβίωσε στην Αδελαΐδα στις 26/11/2020.

Μετά τον θάνατο του πατέρα τους η γιαγιά μου Μαρίνα Καρζή πήρε τα τρία παιδιά τον Σπύρο, τον Τάσο και τον Κωνσταντίνο και γύρισαν στο χωριό της στο Κακούρι όπου και μεγάλωσαν.

Η Μαρία Κων/νου Καρζή γεννήθηκε στο Κακούρι στις 20/8/1928 και απεβίωσε στις 3/12/2020. Πρόσωπα πολύ αγαπημένα στην Ελλάδα και στην Αυστραλία που μας έδωσαν πολλή αγάπη, εργάστηκαν σκληρά στην ξενιτιά για να ζήσουν τις οικογένειες μεγαλώνοντας παιδιά και εγγόνια.

Είμαστε πολύ περήφανοι που είχαμε αξιολάτρευτους γονείς. Θα μπορούσα να γράψω πάρα πολλά για τον καθένα χωριστά αλλά θέλω να πιστεύω ότι αφού αποφάσισαν να φύγουν και οι τρεις μαζί, οι καρδιές και οι ψυχές τους ήταν πολύ δεμένες. Με αυτά τα λίγα λόγια θέλω να τους πω καλό Παράδεισο, να είναι ελαφρύ το χώμα της Αυστραλίας που τους σκεπάζει.

Καλό ταξίδι από τις συζύγους τους Παναγούλα και Σωτηρία, τα παιδιά τους, τα εγγόνια και τα δισέγγονά τους.

Καλό ταξίδι μανούλα μου δεν θα σε ξεχάσουμε ποτέ.

Μαρίνα Καρζή-Σουρή

Βασιλική Δ. Μανέλη

Στις 29/1/2021 έφυγε από τη ζωή, στην Ν. Αφρική, όπου ζούσε η **Βασιλική Δ. Μανέλη** (Κατσιφούλη). Η Βάσω ήταν το 3ο παιδί του Μήτσου και της Ελένης Μανέλη (Κατσιφούλη). Γεννήθηκε το 1946 στο χωριό και το 1963 μετανάστευσε στη Ν. Αφρική οικογενειακώς, όπου ήταν ήδη ο αδελφός της Γιάννης και πολλοί συγγενείς τους μιας και το Κατσιφουλέικο ήταν από τους πρώτους Έλληνες μετανάστες στη χώρα αυτή.

Εκεί παντρεύτηκε το Θ. Σαββόπουλο, από το Αθήναιο και απέκτησαν δύο κόρες και ένα γιο τον Παντελή. Από τα παιδιά απέκτησαν έξι εγγόνια.

Με το πέρασμα των χρόνων οι δύο κόρες επέστρεψαν και ζουν στην πατρίδα και η Βάσω έμεινε με το γιο στην Αφρική, μιας και έχασε και το σύζυγό της.

Άνθρωπος ήσυχος, κοινωνικός, εργατικότατη, δούλευε στο μαγαζί του γιού της μέχρι το τέλος της ζωής, άνθρωπος της προσφοράς και του καθήκοντος, αγαπητή και γι' αυτό άφησε μεγάλο κενό στα παιδιά και τους συγγενείς της.

Δεν μπορώ να το πιστέψω που έφυγες τόσο άδικα, εσύ που ήσουν τόσο δραστήρια και άξια.

Θα θυμάμαι πάντα το πόσο καλόκαρδη και φιλότιμη ήσουν και πάντα πρόθυμη να βοηθάς όποιον είχε ανάγκη.

Θα σε θυμάμαι πάντα
με πολλή αγάπη
ο αδελφός σου Γιάννης Μανέλης

Δωρεές στη μνήμη

- **Τάσου Δουρουντάκη:** Προσέφεραν στο Σύλλογό μας. Η οικογένειά του **100€**
  Σωτηρία Σπυροπούλου-Βέμη (Αυστραλία) 100€, Ελένη Παυλοπούλου 50€
  Άλκης και Αγγελική Μοσχάκη 50€, Γιώργος και Τασία Σπυροπούλου 50€
- **Βασιλικής Δ. Μανέλη:** Η οικογένεια **Ανδρέα Ι. Σταματόπουλου** προσέφερε **50€**